

florek, Storytelling

Oczy diamentowe albo zamrożone serce
Chciała się zakochać ale nie umiała jeszcze
W nocy bardzo zimno sama się błąkała w mieście
Czekała aż przyjdzie żeby pisać o nim wiersze
Nie chciała niczego tylko poczuć co to szczęście
Zła wybrała drogę czy ocali siebie jeszcze?
Pewnego poranka on przyszedł do niej nareszcie
Wtedy nie wiedziała że on złamie jej serce

Wiele jej przysięgał najbardziej że nie odejdzie
Że będzie mocno kochał naprawdę że da najwięcej
Ona o tym słysząc miała na twarzy rumieńce
Chcieli podróżować potem wysyłać kopertę
Jak się czujesz mała spytał czy chciała więcej
Ona zakochana odpowiada z tobą więcej
Że bardzo zakochana no i że oddała wewnątrz
On popatrzył na nią potem bardzo złamał serce

Teraz nie wie co ma robić czy to żart czy może nie
On odchodzi od niej ona zapłakana pada deszcz
Nagle pękło serce a wszystko tam miało być okej
Pierwsza miłość pierwszy ból to zły sen
Ona tak myślała że ją spotka happy end
Została zraniona teraz pewnie potnie się
Weźmie w chuj tabletek będzie chciała zabić się
Czemu tak czemu nie bo przychodzi tak czy nie

W jej oczach jest rozkład straszny albo zmieniła się w diabła
Pewnie gdy go spotka to mu nie wybaczy taka prawda
Ale przed tym załamała się nie wiedziała co robić
Litry krwi na podłodze przez jakiś głupi scyzoryk
Karetka tam szybko pędzi nikt nie wie co z tego wyjdzie
Zaciśnięte pięści jadą do szpitala wszyscy
Martwią się na szczęście przeżyła teraz smutne oczka
Po co po zranieniu znowu ranić się

Teraz niby wszystko okej ona myśli zapomniała
Znowu wychodzi wieczorem znowu gdzie się nie spotkała
Zobaczyła jak samotna przytula się bardzo czule
Znowu pękło jej serduszko bo przecież jest bardzo czule
Znowu myśli samobójcze znowu myśli się zrodziły
Szybko pobiegła do domu a w dłoni trzymała sznurek
Teraz nikt nie uratuje szyję wiąże i to czuje
I kopnęła w krzesło nikt nie zdarzył na ratunek